

[Jan Køpke Christensen]

Fremskridtspartiet har af motiver til at fremsætte forslaget. Det, det handler om, er forslaget som sådant og intet andet. Det er det, man skal forholde sig til.

Jeg er, som jeg indledningsvis sagde, meget, meget chokeret over det, man nu har fremført fra sundhedsministerens side. Jeg håber naturligvis, at ordførerne vil tage sagen bare et gran mere alvorligt, end der er lagt op til af ministeren.

Den fg. formand (Helge Sander):

Det var tanken, at vi skulle i gang med forhandlingen, men o.k., sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Naturligvis skal debatten i gang, og jeg skal heller ikke forsinke den unødigt.

Det er blot for, at debatten ikke kommer til at køre på, hvorvidt det er bureaukratisk eller ikke bureaukratisk, at der skal sidde 27 personer i et sådant råd, og på – hvad ministeren er inde på – at der nok burde sidde nogle flere repræsentanter for foreninger, f.eks. Landsforeningen for Bøsser og Lesbiske og lignende. De burde også have været med, og det er nok en mindre fejl, at de ikke er med. Men det er dog noget, man kan rette til under udvalgsarbejdet. Det skulle da være det nemmeste her i verden.

Meningen med størrelsen og bredden, specielt bredden, i et sådant råd og i et sådant forum er netop, at man kan få synspunkterne på banen, og at man i det forum kan få lov til at diskutere og få alle synspunkter med for at styrke indsatsen på det her område. Det er ikke bureaukratisk. Det er meningen, at der skal diskuteres.

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Jan Køpke Christensen sagde lige for et øjeblik siden, at Fremskridtspartiet mente, at AIDS-sygdommen skal bekæmpes med næb og kløer. Jeg tror ikke, der er noget medlem af Folketinget, der ikke deler det synspunkt.

Men så gav han også udtryk for, at han håbede, at ordførerne ville reagere anderledes, end ministeren havde gjort. Jeg må bedrøve hr. Jan Køpke Christensen med, at netop fordi vi

tager dette problem dybt alvorligt, tror jeg ikke, at den tale, jeg nu agter at holde, vil virke beroligende på hr. Jan Køpke Christensens nervesystem. I det politiske liv bør man som bekendt ikke lade sig overraske.

Men jeg må indrømme, at jo længere jeg læste i dette forslag og dets bemærkninger, jo mere spærrede jeg øjnene op. Nu har vi i snart 20 år levet med, at Fremskridtspartiet efter eget udsagn har som et af sine mål at bekæmpe netop bureaukratiet, og så fremsætter de et forslag om et stort bureaukratisk system med et HIV-forebyggelsesråd og et HIV-politisk forum.

Oven i købet fremsætter de et forslag med et system, som er uklart i sin opbygning, for i § 4, stk. 1, nedsættes HIV-politisk Forum under HIV-forebyggelsesrådet, og i § 4, stk. 5, defineres HIV-politisk Forum som et totalt uafhængigt og selvstændigt organ. De to stykker i § 4 kan jeg i hvert fald ikke få til at hænge sammen inde i mit hoved.

Når man har fulgt AIDS-debatterne her i Folketinget, som jeg har helt fra den tidlige start, kan man ikke undgå – hvad altså heller ikke ministeren kunne – at få den tanke, at baggrunden for forslaget er, at Fremskridtspartiet aldrig har kunnet opnå tilslutning til deres AIDS-politiske holdninger, og så prøver de gennem oprettelse af disse organer, om de kan holde liv i debatten om flere tvangsforanstaltninger i AIDS-politikken.

Tanken om, at det er det grundlæggende motiv for forslaget, forstærkes unægtelig af, at man i dette kæmpestore rod ikke har fundet plads til en eneste repræsentant for de berørte grupper, og når hr. Tom Behnke siger, at det har været hensigten at få alle synspunkter med, så er det tankevækkende, at dette »alle synspunkter« altså ikke omfatter bløderne, Positivgruppen og bøsserne, som er de virkelig berørte. »Man merkt die Absicht und wird verstimmt«.

Der er næppe nogen anden sygdom, der gennem de sidste 7-8 år har været mere gennemdebatteret end netop AIDS, det være sig i forskningsverdenen, i sundhedsvæsenet, i det politiske system eller for den sags skyld i befolkningen. Det er godt, det er sådan, for AIDS er en alvorlig trussel, og så længe den ikke kan behandles, ligger forebyggelsen i at sikre et højt bevidstheds- og vidensniveau både hos